

Posudek na diplomovou práci Michaely Čermákové

Přívlastek ve španělštině

(Filozofická fakulta JU, České Budějovice 2014, 74 stran)

Tématem diplomové práce Michaely Čermákové je problematika přívlastku ve španělštině. Práce je tradičně rozdělena část teoretickou a praktickou. V práci teoretické autorka představuje studovanou problematiku z pohledu české a španělské tradice, což vzhledem k odlišnému chápání toho větného členu v obou zemích, je úkol sám o sobě relativně nelehký. Autorka pracuje systematicky a promyšleně, upozorňuje na základní odlišnosti, které z rozdílného chápání přívlastku v obou zemích vyplývají. Na prezentaci teoretických přístupů oceňuji zejména odstup a následnou syntézu jednotlivých přístupů, autorce se podařilo neskouznout do pouhého mechanického parafrázování dané problematiky bez vlastní reflexe (snad s výjimkou kapitoly str. 27-35, která podle mého názoru lehce koncepčně kontrastuje s předchozími kapitolami vzhledem k tomu, že jednotlivé zmiňované přístupy se obsahově překrývají – např. problematika antepozice a postpozice adjektiv, navíc i její úroveň je v porovnání s kapitolou předchozí mnohem slabší – zejména ve způsobu prezentace dané problematiky).

Na str. 36 autorka operuje s termínem „jmenný přívlastek“ – mohla by blíže objasnit, co tímto termínem myslí?

Část praktická (str. 42 a dále) je založena na analýze výskytu přívlastku ve španělských publicistických textech (deník El País). Kladně hodnotím výběr textů, kdy autorka správně soudí, že vliv na jí studovanou problematiku by mohla mít míra objektivit autorů jednotlivých textů. Údaje, k nimž autorka dochází na základě kvantifikační analýzy, se jeví jako věrohodné – v této souvislosti se nabízí otázka, zdali diplomandka neuvažovala o konfrontaci jí zjištěných číselných údajů s případnou jinou studií na dané téma? Na druhou stranu však musím poznamenat, že místy by bylo vhodné některé autorčiny subjektivní úvahy podložit konkrétními příklady z textů – např. str. 49: „*dle mého názoru je hlavním důvodem [většího výskytu nominálních syntagmat tvořených předložkou u zpráv oproti komentářům] jistá expresivita, která je patrná při používání adjektiv a která se jeví jako nevhodná při tvorbě zpravodajského textu, to samé ad následující kapitola týkající se frekvence anteponovaných a postponovaných adjektiv v analyzovaných textech. Zde autorka nějaké příklady sice uvádí, ale podle mého názoru příliš nevysvětlují její dedukce na předchozích stranách, neboť je třeba vzít v úvahu, že pozice některých adjektiv v nominálním syntagmatu může být podmíněna i významem, který implikují v daném kontextu – např. *nuevo*. Vzhledem k tomu, že čtenář práce analyzované texty k dispozici nemá a konkrétní příklady jsou uváděny pouze sporadicky, nezbyvá nežli autorce veškeré číselné údaje a následné dedukce uvěřit (v této souvislosti upozorňuji na poněkud nepřesnou informaci týkající se př. 24 na str. 47 – *temas claves en la mesa de trabajo*). Za poněkud zavádějící považuji i autorčinu formulaci na str. 64, že přívlastek je v publikacích španělských gramatiků opomíjeným větným členem.*

Hodnocení po stránce formální:

Práce je bohužel zatížena četnými překlepy – např. již v obsahu práce nalézám celkem 4, v průběhu celé práce prakticky na každé druhé straně, rušivě působí zejména u lingvistických termínů nebo v příkladech – namátkou např. str. 29 *aspecto ontologico*“, str. 26 *el partido politici* (?), str. 51 – „*nehodný přívlastek*“, str. 33 – příklad 18, str. 33 *Gramática deskriptiva*. Výhradu mám rovněž k nesystematickému odkazování na RAE – Královská španělská

akademie (např. str. 8), Královská akademie (str. 25), španělská královská akademie (str. 26), místy i k nesystematickému odkazování na citovanou literaturu – Moderní gramatika španělštiny (str. 32) :: Báez, Dubský, Králová (str. 18). Výhradu mám i ke stylu vyjadřování – např. str 34: „*rozdííl mezi restriktivním a nerestriktivním modifikátorem se maže v případě, že ...*“, str. 42: „*jedná se o krátké a informacemi nabitě texty*“. Obrovské množství chyb (pravopisných, gramatických i stylistických) obsahuje i závěrečné resumé ve španělštině, jehož jazykovou úroveň hodnotím navíc jako velice slabou – pro ilustraci v prvním odstavci resumé napočítávám cca 10 různých chyb. Je velká škoda, že tyto nedostatky, spíše technického a formálního charakteru, se v průběhu zpracování práce nepodařilo odstranit, neboť jejich zcela neobvyklé množství výrazně snižuje celkový dojem z práce a bude mít vliv na hodnocení práce.

Poslední poznámku, a to podotýkám, že bez jakéhokoliv vlivu na výslednou známku, mám ohledně způsobu, kdy na sebe diplomandka opakovaně v textu odkazuje jako na autorku (str. 7, atd.). Osobně se domnívám, že tento stupeň odosobnění není v pracích tohoto typu vhodný, připouštím však, že jde o otázku metodologicky nejednoznačnou.

Závěr:

Práce Michaely Čermákové i přes uvedené připomínky vyhovuje požadavkům na diplomové práce kladeným. Práci doporučuji k obhajobě se známkou **dobře**.

V Českých Budějovicích, 2. června 2014

PhDr. Jana Pešková, Ph.D.

